

ordinære Tilstande, vi lever i nu, ved en ekstraordinær Skattepolitik, saaledes at man maaske i Ro og Mag kan bringe Lettelser i de Skattebyrder, som Befolkningen hidtil har baaret. Jeg skal dog sige, at naar Spørgsmaalet om saadanne Skattelettelser kommer frem, vil mit Ønske ikke først og fremmest være at lette de direkte Skatter; mit Ønske vil først og fremmest være at bringe Lettelser paa de indirekte Skatters Omraade, og det er, som jeg allerede tidligere har haft Lejlighed til at udtale, min Hensigt at prøve, om der i den danske Rigsdag kan gennemføres saadanne Forskydninger og Omlægninger i vort nuværende Skattesystem, at Tyngdepunktet i nogen Grad flyttes fra de indirekte Skatter og Afgifter til de direkte Skatter og Afgifter. Som jeg udtalte i Sommersamlingen, har Finansministeriet nedsat et snævert Skatteudvalg til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal. Dette Udvalg arbejder med Problemet, og jeg haaber i Vinterens Løb at kunne forelægge for Rigsdagen Resultater af dette Udvalgs Arbejde. Jeg skal yderligere tilføje, at Indenrigsministeren i den nærmeste Fremtid, som det ogsaa er udtalt tidligere, vil forelægge et Forslag om kommunal Grundskyld, men det vedrører jo ikke selve Statens Skattesystem.

Som jeg tidligere har nævnt, er Udgifterne til de to Militærministerier optaget med de Beløb, som kræves efter de nugældende Love. Forhaabentlig lykkes det i indeværende Rigsdagssamling at faa disse Love afskaffet, saaledes at Grundlaget for Danmarks Militærvæsen bortfalder. Den finansielle Virkning, som dette vil have for Staten, tillægger jeg overordentlig Vægt. Selvfølgelig vil der ikke kunne blive Tale om Besparelse af samtlige de 60 Mill. Kr., som vort Militærvæsen nu koster, idet der skal sættes Vagtkorps i Stedet for den nuværende Hær og Flaade, ligesom Pensionsbyrden i Overgangstiden maa tages i Betragtning; men betydelige Besparelser vil Afrustningen medføre, og der er for saa vidt regnet med disse Besparelser i det kommende Finansaar, som jeg har forudsat, at der herigennem bl. a. vil kunne skabes Dækning for de Forbedringer i Sociallovgivningen, som det er Ministeriets Hensigt at søge fremmet — jeg nævner i denne Forbindelse særlig Forbedring af Aldersrenteydelsen og Udvidelse af Enkebørnsunderstøttelsen. Men i øvrigt vil der være Brug for enhver Besparelse paa Statens Udgiftsbudget, som kan tilvejebringes, til Afdrag paa Statens Gældsbyrde, og skulde vi ved Afskaffelse af vort Militærvæsen gøre

det lettere for os at nedbringe vor Gældsbyrde, tror jeg, at vi ogsaa derved havde gjort vort Fædreland Danmark en god Tjeneste.

Jeg skal hermed slutte mine Bemærkninger om det udarbejdede Finanslovsforslag. Jeg haaber, Rigsdagen vil være nogenlunde tilfreds med den forandrede Opstilling, som efter min Mening giver større Klarhed og større Overskuelighed. Jeg haaber ogsaa, man vil være tilfreds med det afgørende Brud, der er sket derved, at Tillægsbevillingsloven har faaet en anden Betydning i Finanslovgivningen. Naar jeg har brugt Finansloven for indeværende Aar som Eksempel — og den forekommer mig at være et afskrækkende Eksempel —, er det ikke for at rette Angreb mod den tidligere Regering, men for at klargøre min egen Stilling som Finansminister til det vigtige Spørgsmaal, om det skal være Finanslov eller Tillægsbevillingslov, der er det afgørende i Danmark. Ved en Tilbagevenden til at give Tillægsbevillingsloven dens rette Plads i Finansbevillingen giver man Rigsdagen og Befolkningen et klarere og tydeligere Billede af Statens Økonomi, og det vil ogsaa være af Betydning for Administrationen med Hensyn til god og sund Økonomi, at der skal og maa disponeres efter et forudlagt Budget. Den Praksis, at man roligt bruger væk i Aarets Løb og derefter, naar Aaret er gaaet, opstiller til Tillægsbevilling den Forskel, der er mellem Forbrugets Størrelse og det, der har staaet paa Finansloven, forekommer mig at være meget uheldig, og jeg tror, at det vil være et Fremskridt i Retning af sund og god Økonomi i Statshusholdningen, at vi søger at gøre Finansloven til det, den skal og bør være, nemlig det afgørende Grundlag for Statens Økonomi.

Jeg skal hermed overgive Forslaget til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1925 til 31. Marts 1926 til det høje Folketings Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremlagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Erhvervsministeren, der vil fremsætte det for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Erhvervsministeren (Stauning): Det Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting, har sin Oprindelse i den Katastrofe, der indtraadte for Kjøbenhavns Diskontobank og